

Sixtus V. formam tradidit recipiendorum ad Ordines Regulares.

§.1. Cum igitur fel. rec. Sixtus Papa V. Prædecessor noster, ad integritatem, & candorem in Regularibus, & Religiosis Ordinibus in Ecclesia Sancta institutis retinendum, & conservandum, quadam sua Const., quæ incipit: Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus, sub dat. sexto Kalend. Decembris Pontificatus sui Anno III., nonnulla circa modum, formam, & qualitates admittendi Religiosos ad quovis Regulares Ordines decreverit. Et deinde alia simili quæ incipit: Ad Romanum spectat Pontificem &c. sub dat. 12. Kalend. Novembris Pontificatus sui Anno III., quadam dubia super dicta Priori Constitutione exorta declaraverit.

Gregor. XIV. nonnulli præscripsit de illegitimis.

§.2. Et præterea pia me. Gregorius Papa XIV. etiam Prædecessor noster alia sua perpetuo valitura Constitutione, quæ incipit: Circumspecta Romani Pontificis providentia &c. sub dat. Idibus Martii, Pontificatus sui Anno I. respectively editis, Constitutiones Sixti Prædecessoris supradictas, quoad illegitimos moderatus fuerit, prout in eisdem Constitutionibus plenius continetur.

Clemens prædictas Constitutiones ad formam juris reducit.

§.3. Tamen, quia longo usu, & experientia compertum est, ex nimia facilitate, & multitudine casuum, in quibus professio a suscipiendis habitum alicujus Regularis Ordinis a dicto Sixto Prædecessore nulla declaratur, multos hac occasione arrepta fraudulenter petiisse, & in dies petere, ut professio, quam in aliquo Regulari Ordine emiserunt, nulla declaretur, ex quo nonnulli eorum Regulares Ordines, & instituta sub hoc prætextu deseruerunt. Et idcirco plerisque in locis maxima incommoda, & scandala exorta fuerunt. Nos ea scandala, & incommoda, quantum in Domino possumus remove, & ne impostero alia ejusmodi hac de causa oriantur, opportuna ratione providere cupientes, singularum Constitutionum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, matura super his cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super negociis Episcoporum, & Regularium deputatis, consultatione præhabita, ex illorum sententia, & voto, Constitutiones prædictas Sixti Prædecessoris, quoad eam partem, per quam eorum, qui formam in eisdem Constitutionibus præscriptam de cætero non servaverint, & quoad alios etiam casus ibidem expressos, in quibus receptorum in quibuscumque etiam Mendicantium Ordinibus, professio nulla declaratur ad terminos juris, & Sacrorum Canonum; perinde ac si prædictæ Constitutiones in illa parte editæ non fuissent, auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus.

Pœnas tamen impostas contra Superiores Ordinum præscribat.

§.4. Cæterum pœnas contra Superiores quorumcumque Ordinum etiam Mendicantium hujusmodi, qui in admittendis Regularibus ad habitum, & professionem, eorundem Constitutionum formam non servaverint, aut aliter quovis modo contrafecerint, in ipsis Constitutionibus inscriptas, salvas esse volumus, & statuimus.

§.5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cui libet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & defini debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Decretum irritans appoat

§.6. Non obstantibus præfatis Constitutionibus; exterisque in contrarium faciendis quibuscumque.

Contraria tollit.

§.7. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exemplis crediti jubet.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

Dat. die 2. Aprilis 1602. An.XI.

Sequuntur Decreta generalia ad Novitiorum receptionem, professionem, & institutionem spectantia.

De Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

Ad hæc omnia vide in Constitut. CXII. Sixti V. Cum de omnibus. Tom. IV. Par. IV. fol. 370.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplina restitutioni, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferere quotidiano usu compertum est, quod in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes passim recipiuntur. Unde fit, ut quo magis Nos variis Constitutionibus male affectas radices amputare studemus, eo magis in dies depravata, infructuosæque ejusmodi noviter profitentium succrescant.

Causæ ob quas depravatur religio.

§.1. Cui quidem malo occurrere volentes, præfatis Decretis statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conventuum intra Italiam, & insularum adjacentium fines existentium quibuscumque, & quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis prætextu, aut colore, ad habitum regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra propediem in unaquaque Provincia designandis.

Clemens Novitios in locis designandis tantum recipi mand.

§.2. Insuper sancimus, ut quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcum-

Et usque ad deputationem non recipiantur.

Recipiendum pœna.

cumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstineant.

Receptionum nullitas.

§.3. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impostero obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat.

Contraria non obstant.

§.4. Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse nunc decernimus, & declaramus.

§.5. Privilegiis, statutis, & consuetudinibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ die 12. Martii 1596.

Renovatio, & ampliatio ejusdem Decreti.

De Novitiis ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Relatio præcedentis decreti.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens divina providentia Papa VIII. cum jam dudum animadverteret collapsæ Regularis disciplina restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferere, quod in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine defectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Constitutionibus male affectas radices evellere studet, eo magis infructuosa noviter provenientium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admittetur, profitereturve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius regularis observantia, secundum reformationem a Sanctitate Sua institutam, introduci.

Ampliatio decreti.

§.6. Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiam, ac facultatem hujusmodi subreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur. Nunc denovo districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præfidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum quocumque nomine appellentur, intra Italiam, &

Insularum adjacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de Strictiori Observantia, nec non Cappuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, nec non Fratrum Congregationis Fuliensis Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis Montis Corona, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Jesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmitate respectively Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Brevis dumtaxat, & non alias, quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conversos, nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus, auctoritate ejusdem SS. D. N. propediem in unaquaque Provincia designandis recipere, aut receptos ad professionem admittere, ullo modo audeant. Quinimmo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiam imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præfatis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorum transgredientium pœna.

§.7. Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impostero obtinenda, eo ipso incurrisse voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subjacere.

Receptionum irritatio.

§.8. Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, & nunc decernit, & declarat.

Limitatio hujus Decreti.

§.9. Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos, & Monasteria a se probata pro Novit. receptione, & educatione hæctenus permissione sua constituerint.

Licentiæ revocatio.

§.10. Cæteras vero licentiæ, sive particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt fortitæ, revocat, & annullat.

Publicatio hujus Decreti.

§.11. Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum singulos afficere, ac si cui libet personaliter fuisset intimatum, privilegiis, statutis, & Constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud S. Marcum die 20. mensis Junii 1599.

Dat. die 20. Junii 1599.

Decretum super forma recipiendi Novitios ad habitum, & professionem Regularem.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N. D. Clemens Divina providentia Papa VIII. qui alias pro Regularis disciplinae restitutione, singulis Regularium Ordinibus...

§. 13. Certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta...

§. 14. Nunc volens, ut ea quae pro Novitiorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis suae praescripta fuerunt, inopiterum accuratius, & exactius observentur...

§. 15. Novitii ad habitum recipi nullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, in quorum Dioecesi Novitiatu existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint...

§. 16. Firmis nihilominus remanentibus...

Relatio preced. Decreto sum.

Licentia data recipiendi Novitios in locis destinatis.

In quorum receptione, &c. haec servati mandata.

Licentia habeatur a Congregatione reformationis Apostolicae, vel a locorum Ordinariis.

penis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Novitii, formam Constitutionum, & Institutionum praedictarum non servaverint...

§. 17. Irritum ex nunc, & inane decernens, quicquid fecus, vel alias quavis auctoritate a quovis gestum, vel attentatum fuerit.

§. 18. Non obstantibus quibuscumque, &c. Datum Romae apud S. Petrum, die 19. Maii, millesimo sexcentesimo secundo, Pont. eiusdem S. D. N. Anno 11.

Institutiones super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis.

§. 19. Cum ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam praescorum Patrum vivendi rationem relaxandam, majorem vim habuisse compertum sit...

§. 20. Idcirco ut huiusmodi incommodo deinceps occurratur, praecipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione atque educatione, nec non in Magistri, & aliorum Ministrorum electione, praeter alia, quae in sacris Canonibus, ac decretis, praesertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur...

§. 21. Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quae habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita antea, ac praecipue eorum, qui sextumdecimum aetatis suae annum excedent, an criminosi, an aere alieno gravati, vel reddenda alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam Constitutionis fel. record. Sixti V. & moderationum subsecutorum; illud etiam...

Superiores Ordinum servet Constitut. editas, circa receptionem Novitiorum.

Contraria irrita sunt.

Et caetera non obstant. Dat. die 19. Maii 1602. An. XI.

Regularis disciplinae reformationis studio hic Pontifex.

Haec videlicet in recipiendis educandisque Novitiis observari praecipit.

Examen ipsorum.

Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in Monasteriis, & Conventibus ex Apostolica facultate Novitiatu fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus inopiterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus praescriptas non habeat, juxta decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Hoc decretum est quod praedit.

Statem, & iteratum.

§. 22. Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit aetate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam vero literarum scientiam calleat, aut illius addiscenda spem induciam praeserat, ut minores, & suis temporibus majores ordines, juxta Decreta Sacri Concilii Tridentini, suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum Regularem admitti postulerit, & talis eruditionis expertus inventus fuerit, in Conventorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur. Ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum aetatis suae annum, nisi saltem praecipua Doctrinae Christianae capita noverint.

Causamque motivam ad electionem vitae regularis.

§. 23. Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitae genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitae, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Conversorum examen, & oblationum instituta.

§. 24. Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis quibus munus hoc incumbit, de regula quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque Regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quaedam Religio moris est, nedum Conversos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaquaeque Religio suas peculiare Constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Novitiorum Confessionem generalem.

§. 25. Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatu introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vitae conscientiam discutiant, & expurgent.

Novitiorum formam, & qualitates.

§. 26. Quod vero ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatu spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus; habeatque tot ad dormiendum Cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel Dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterna possint, in quo etiam Cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque Socio reperiat; in...

eo etiam, praeter alias communes commoditates, aptus locus adfit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistris audiendas, & in quem hiemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiantur. Orationum insuper, seu Cappella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, praesertim in caeremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos. Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem, bene conclusus, atque munitus adfit; si minus, hortum caeteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur: Ipsi vero Novitii ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate, si opus fuerit, ne in eundem quisquam alius ingrediatur. Ad huiusmodi locum Novitiatu nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regulari etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo umquam tempore, sub quovis praetextu aditus pateat, praeterquam Magistro, ejusque Socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quando cumque ingrediendum sibi necessario existimaverit; quo tamen casu aliquem semper ex Senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus Socium assumat. Huius loci clausurae clavis apud Magistrum semper aservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permitttere; si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro praesente, & non aliter alloquatur.

§. 27. Novitiorum Magistro Socius, si ad Novitiorum instruendam multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus, quoad fieri poterit, consimilis deputetur; qui in his, quae ad Novitiatu regimen spectant, dicto Magistro immediate subiectus existat, eliganturque tam Magister, quam Socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subitari. Quod si aliquo casu extra tempus Capitulare nova loca Novitiatu concedi contingat, tunc electionem Magistris Novitiorum & Socii huiusmodi, in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu, fieri permittitur; idemque servetur, si intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant. Tam Novitiorum Magister, quam Socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quae Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigessimum aetatis suae anno constitutus, & per decennium a professione emissa in Religione perstitit. Socius vero trigessimum annum excedat; sintque ambo doctri, & quantum per Superiorem diligentiam, & curam fieri poterit, vitae etiam antea exemplo praestantes, Orationis praeterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia,

Magistrorum Novitiorum munus, & electionem, & qualitates.

tia, charitateque referri, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine...

Novitiorum orationem, & confessionem.

Missa que audiendam.

Et exercitationes, & recreationes.

Commemorationeque extra Novitium.

Officiorum, in Processionibus, aut in conaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Socium Magistri Novitiorum.

§. 32. Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quae accidere possunt, unus ex Novitiis...

Conversorum institutionem, & educationem.

§. 33. Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse praecipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit praetermittenda...

Examen ante missionem ad professionem.

§. 34. Tempore vero probationis elapso, si tantum, qui non solum religiosa perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine...

Professionum registrationem.

§. 35. Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur...

Filiationes in quibuslibet Conventibus recipiendas.

§. 36. Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandi...

candis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat; licet tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum...

Numerus Religiosorum cujusque Conventui praesentium.

Professori locum feligendum.

§. 39. Declaratur tamen, quod propter praemissa non censetur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro Novitiatu designatis...

Novitii recipiendi in locis designatis.

§. 40. Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in praedictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint...

Contravenitium poenae.

Datum Romae apud S. Petrum die 19. Martii 1603.

Die die 19. Martii 1603.

CCLXIX.

Declaratur Archiepiscopus, & Episcopus de Cathedralibus, & Metropolitanis Ecclesiis in Hungaria noviter profanos, non teneri accedere ad visitanda limina Apostolorum...

Ex Regest. in Secret. Brev.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Um sicut accepimus, in expeditione litterarum provisionum diversarum Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium in Regno Hungariae novissime facta, formula Juramenti a Sede Apostolica praescripta in dictis literis inserta, scriptorum forsitan incuria, contineret, ut Episcopi de dictis Ecclesiis provisivi, tenerentur...

Causa declarationis.

§. 2. Nos dictorum Archiepiscoporum, & Episcoporum conscientiae securitati consulere cupientes, ac eorum singulorum nomina, Ecclesiarumque praedictarum titulos, ac litterarum earundem tenores praesentibus pro expressis habentes, supplicationibus etiam Ven. Fratris Ludovici Episcopi Bohnensis suo, & aliorum Archiepiscoporum, & Episcoporum nominibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, harum serie declaramus, & decernimus, ipsos Archiepiscopos, & Episcopos ex praedicto Juramento ad visitandum Apostolorum limina singulis tantum quadrienniis teneri, ac ita ipsi Archiepiscopis, & Episcopis, & cuilibet illorum auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§. 3. Non obstantibus praemissis, & quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrarium.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 29. Aprilis 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

Die die 29. Aprilis 1602. An. XI.

Con-

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmata cessione Henrici IV. Francorum Regis juris nominandi Abbatem perpetuum Monasterii Fulien. Congregationis ejusdem nominis, declaratur in eo Abbatem Triennem per Monachos esse eligendum.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Pastoralis officii Nobis divina disponente clementia commissa cura Nos admonet, ut circa statum Monasteriorum, & Religiosorum locorum quorumcumque prospere dirigendum sollicito studio intendentes, in iis ejusdem officii nostri partes libenter impendamus, per quae eorum felici regimini juxta sacrorum Canonum, & Regularium institutorum dispositionem salubris in Domino prospiciatur.

In Monasterio Fulien. opus nunciat, ut constituitur Abbat. triennalis.

§.1. Sane, cum sicut accepimus, Monasterium Beatae Mariae Fulien. Cisterciensis Ordinis Remen. Diocesis, quod Congregationis ejusdem Beatae Mariae Fulien. nuncupat. caput existit, & in quo eadem Congregatio regularis reformationis primordia ad Dei laudem, & fidelis populi aedificationem suscepit, haecenus per Abbatem perpetuum gubernari consueverit: Cumque caetera omnia ejusdem Congregationis Monasteria per Abbates triennales juxta sacrorum Canonum, & Regularium ipsius Congregationis institutorum dispositionem provide, ac laudabiliter gubernari consueverint, ac maxime expediat pro ejusdem Congregationis quiete, & illius Monachorum, qui in spiritu humilitate, & vitae asperitate Deo servare satagunt, pace, & tranquillitate, ut praedicti Monasterii Beatae Mariae Fulien. regimen, sicut caeterorum ejusdem Congregationis Monasteriorum ad triennialitatem reducat, & illius Abbas pro tempore de triennio in triennium juxta regularia ejusdem Congregationis instituta de caetero eligatur.

Francis Rex cedit juri nominandi Abbatem, ut eligatur a Monachis.

§.2. Cumque, sicut etiam accepimus, hanc ob causam charissimus in Christo filius noster Henricus Francorum, & Navarrae Rex Christianissimus, singulari pietate ductus, omni, & cuicumque juri nominandi ad Monasterium praedictum Beatae Mariae Fulien. dum pro tempore vacat, Abbatem, sibi, & Coronae Regni Franciae quomodolibet competenti, in favorem ejusdem Congregationis, & ad effectum, ut deinceps in perpetuum ejusdem Monasterii Abbas per ejusdem Congregationis Monachos, juxta eorum regularia instituta, Apostolica auctoritate confirmata de triennio in triennium libere eligi valerent, per Regium ejus diploma gratiose cesserit, per Regium ejus diploma gratiose cesserit, & renunciaverit, prout in eodem diplomate, cujus tenorem praesentibus pro expresse haberi volumus, plenius continetur.

Confirmata hujusmodi

§.3. Nos ejusdem Henrici Regis eximiam pietatem plurimum in Domino com-

mendantes, ac ejusdem Congregationis prospero statui, quantum in Domino possumus, consulere cupientes, ac ejusdem Congregationis superiorem generalem, & singulares Monachos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, laliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Regium ejusdem Henrici Christianissimi diploma praedictum in ipsius Congregationis favorem concessum, ac omnia, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eodem intervenierint supplemus. Praeterea Abbatis ejusdem Monasterii Beatae Mariae Fulien. munus, quod nunc dilectus filius Joannes de Balladnt alias de Sancto Mauro ejusdem Monasterii Abbas ex concessione Apostolica ad ejus vitam obtinet, ex nunc pro ut ex tunc, postquam Monasterium praedictum per cessum, vel decessum, aut quancumque dimissionem, vel amissionem dicti Joannis, aut alias quomodocumque ex illius persona vacare contigerit, etiam si nunc forsitan actu vacet, ad triennialitatem, auctoritate, & tenore praedictis perpetuo reducimus, ejusdemque Congregationis Capitulo generali, ac Superiori, & Monachis, ut ejusdem Monasterii Abbatem post dictum cessum, vel decessum de caetero de triennio in triennium juxta regularia eorum instituta praedicta, libere, prout caeterorum ipsius Congregationis Monasteriorum Superiores eligere solent, & possunt, eligere valeant, facultatem concedimus, & impertimur, ac ordinamus: Insuper quancumque cessionem regiminis, & administrationis dicti Monasterii per dictum Joannem Abbatem, etiam in manibus nostris tam in Romana Curia, quam extra eam, etiam coram Notario, & Testibus sponte factam, si qua tamen facta est, aut deinceps quancumque faciendam, praeterquam in favorem ejusdem Congregationis admittendam non esse, & quatenus forsitan admissa fuerit, Provisionem, seu Commendam ejusdem Monasterii in cujusvis favore etiam Apostolica auctoritate forsitan factam, aut deinceps faciendam, nullam, irritam, & inane, ac nullius roboris, & momenti fuisse, & fore, ac nemini unquam suffragari debere, sed per praesentes omnino revocatum, & annullatum, prout ex nunc revocamus, & annullamus, fore, & esse, ac censerit.

§.4. Praesentes quoque literas etiam ex eo, quod idem Joannes Abbas praemissis non consenserit, nec ad ea vocatus, & auditus fuerit, de nullitatis vitio, aut intentione

cessione Clemens declaratur in d. Monasterio triennalem Abbatem eligi.

Causula.

Exequutores deputat.

Obstantia tollit.

Dat. die 4. Maii 1602. An. XI.

tionis nostrae, seu alio quocumque defectu notari, vel impugnari, aut infringi, rescindi, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque gratia, vel Justitia remedium impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sique, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere, ac irritum, & inane quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.5. Quocirca dilectis filiis Tholosan., Remen., & Lombardien. Officialibus praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Superioris Generalis dictae Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac in praemissis eidem Congregationi efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Congregationem ipsam eorumdem praemissorum effectu pacifice, frui, & gaudere: Non permittentes eam desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, ac praemissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.6. Non obstantibus sa. re. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Monasterii etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Monasterio, illiusque Abbati, & Conventui, aut aliis quibuscumque in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Roma apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 4. Maii 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

Commissio Episcopo Eystetten, ut confirmet permutationem Pagi Oberhausen ad Ecclesiam Augustanam spectantis cum Pago Eppisburg ad praedictam Civitatem pertinente inter Episcopum, & Magistratum Augustanum factam, quatenus eidem Ecclesiae utilis comperiat.

Ven. Fratri Episcopo Eystetten.

CLEMENS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ex Regest. in Secret. Brev.

§.1. Exponi nobis nuper fecit Ven. Frater Henricus Episcopus Augustanus, quod inter alia bona immobilia ad Episcopatum, & Ecclesiam Augustanam pertinentia, extat haud longe a Civitate Augustana Pagus Oberhausen dictus, cui Pago Fluvius inter ipsum, & Civitatem praedictam interfluens natura loci depressioris ita imminet, praesertim cum imbribus, aut nivalibus aquis intumescit, ut nisi continuis operibus intra alveum contineatur, praedicto Pago gravissima damna inferat, immo brevi tempore ruinam ei allaturus videatur: cui quidem malo Antecessores praedicti Henrici Episcopi pro viribus occurrere conati sunt; ac in construendis aggeribus, & Ripa munienda paucorum annorum spatio multa millia Florenorum impenderunt. Verum occasione dictorum operum cum Magistratu Civitatis Augustanae in gravissimas lites, & discordias inciderunt, cum dictus Magistratus ab aliquot annis se hujusmodi munimentis vi, & armis opponere ceperit, operariosque invadat, atque etiam vinculis, & carceribus ad deferendum opus compellat: unde factum est, ut non solum Ripa, prout necessitas requirit, amplius non possit muni, verum etiam opera maximis Episcoporum, sumptibus extracta, in irritum recidunt cum evidenti periculo ipsius Pagi, ac insuper ob hujusmodi impedimenta, & violentias maxima exacerbatio inter partes exorta est, ex qua enormia scandala evenire timeantur.

Causa permutationis facienda.

Permutatio.

§.2. Hisce autem contentioneibus, & periculis e medio tollendis, in concordia generali nuper inter praedictum Henricum Episcopum, & Magistratum dictae Civitatis tractata, ac Deo dante usque ad conclusionem perducta, nulla alia ratio, aut via inveniri potuit, quam ut praedictus Pagus Oberhausen permutationis Jure in Civitatem Augustanam transferatur, & cum alio Pago ad dictam Civitatem pertinente Eppisburg nominato eidem Ecclesiae, & Episcopo aequo commodo, & fructuoso permuetur.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicta permutatio Ecclesiae Augustanae multis nominibus utilis, & ad tollendas periculosas dissensiones necessaria

Petio confirmationis.

ria videatur, indeque speretur constans, & perpetua concordia inter dictas partes, qua semel constituta, negotio restituenda Catholica Religionis in Civitate Augustana utilis, & fructuosus procurando, multum momenti proculdubio accesserit: propterea tam Henrici Episcopi, quam etiam dilectorum filiorum Magistratus ejusdem Civitatis Augustanae nominibus nobis humiliter supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Commissio, de qua in Rubrica.

§.4. Nos igitur eisdem Henricum Episcopum, & Magistratum Civitatis Augustanae specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternalitati tuae, de cuius fide, prudentia, & integritate plurimum in Domino confidimus, per praesentes committimus, & mandamus, ut de praemissis Te diligenter informes, & si per informationem eandem, permutationem praedictam Ecclesiae Augustanae utilem futuram esse compereris, eidem Episcopo Augustano, eandem permutationem, cum expressa tamen conditione, quod in utroque Pago Fides Catholica, & illius cultus perpetuo retineatur, ac conservetur, & Jurisdicatio Ecclesiastica, illiusque liberum exercitium nullatenus impediatur, faciendi licentiam auctoritate nostra Apostolica concedas, & quatenus permutatio hujusmodi jam forsitan facta sit, illam eadem auctoritate, perpetuo confirmes, & approbes, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper interven erint, suppleas.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus fa. rec. Symachi, Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ecclesiae Augustanae. etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Maii 1602. An.XI.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 4. Maii 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

CCLXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Statuti Archiepiscopi Coloniae, Ecclesiae Hildesheimen. Administratoris, quod octo Praebendae ejusdem Capituli Hildesheimensis Presbyteratus, & Diaconatus ordinem annexum habeant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Quicumque ad divini cultus augmentum, & Ecclesiarum praesertim Ca-

thedralium decorem per eandem Ecclesiarum Praesules provide statuta, & ordinata esse comperimus, ea cum a Nobis petitur Apostolica confirmationis robore libenter communimus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire.

Administrator Ecclesiae Hildesheimen Ordines Presbyteratus, & Diaconatus in Capitulo Cathedralis institui curat.

§.1. Cum itaque, sicut Ven. Fratris Herneſti Archiepiscopi Coloniae. Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Ecclesiae Hildesheimen. ex dispensatione Apostolica Administratoris nomine Nobis nuper expositum fuit, ipse Herneſtus Archiepiscopus, & Administrator animadvertens in praedicta Ecclesia Hildesheimen. ex obligatione singulari, aut statuto, Praebendas nullas esse, quibus Presbyteratus, sive Diaconatus Ordines annexi essent, atque inde evenisse ut his temporibus, & in illo loco haereticis Provinciae circumquaque cincto, sufficientes Presbyteri, & Diaconi ad obeunda divina officia non haberentur, aut facile haberi possent, ideo de unanimi Capituli ejusdem Ecclesiae consensu statuit, & ordinavit, ut octo primo vacaturae Praebendae, Presbyteratus vicissim, & Diaconatus Ordines annexos habere deberent, cujus statuti, seu ordinationis exemplar est quod sequitur videlicet. Herneſtus Dei gratia electus, & confirmatus Archiepiscopus Coloniae, Sacri Romani Imperii per Italiam Archicancellarius, & Princeps Elector, Episcopus Leodien. Administrator Hildesheimensis, Monasteriensis, & Freisingensis, Princeps Stabulensis, Comes Palatinus, Rheni, utriusque Bavariae, Angariae, Westphaliae, & Bullionis Dux, Marchio Transmontensis: Universis, & singulis praesentes nostras ordinationis, statuti, designationis, & distributionis literas visuris, lecturis, & legi audituris salutem in Domino. Cum in Cathedrali Ecclesia Hildesheimensi, cui ex dispensatione Sanctae Sedis Apostolicae, tanquam perpetuus Administrator, praesumus, ex obligatione singulari, aut statuto Praebendas nullas esse constet, quibus Ordo Presbyterii, sive Diaconatus annexus sit, atque inde evenerit, ut turbulentissimis hisce temporibus, & loco circumquaque haereticis Provinciae cincto sufficientes Presbyteri, & Diaconi ad obeunda divina officia non habeantur, aut facile haberi queant. Nos Sacrorum Canonum, & Oecumenici Tridentini Concilii Reformationi sess. 24. cap. 12., ac ipsius Sedis Metropolitanae Maguntinensis, cui praedicta nostra Ecclesia tanquam suffraganeatus tubest, vestigiis insistentes huic malo occurrere, & remedium quaerere volentes, de unanimi consensu nostri Capituli statuendum, & ordinandum esse duximus, prout & statuimus, & ordinamus, quod octo Praebendae in saepefacta Ecclesia, quas cum consilio ejusdem Capituli oneribus hujusmodi commodissime gravari posse judicaverimus, sive ille de SS. D. N. collatione sint, sive ex illius Indulto earum nominatio ad Nos, vel etiam Capitulum pertinere contigerit, Presbyteri, & Diaconatus Ordinem annexum habere, & in perpetuum retinere debeant,

Tenor Mandati hac super re editi.

beant, prout eisdem Ordines illis ex nunc prout ex tunc, & ex tunc prout ex nunc in futurum annectimus, & assignamus, ita videlicet, quod prima ejusmodi vacatura, Presbyterii, secunda Diaconatus, tertia rursus Presbyterii, quarta Diaconatus, quinta Presbyterii, sexta Diaconatus, septima Presbyterii, octava Diaconatus ordinem habere debeant, neque ullis deinceps conferri valeant, nisi ipso actu, vel Presbyter, vel Diaconus respective fuerint, vel infra annum ad hujusmodi Ordinem promoveri possint, & velint, idque se praestituros medio juramento confirmet, & nisi illo anno elapso Nobis, Capituloque nostro de eo sufficientem fidem fecerint, missamque in Cathedrali Ecclesia celebraverint, seu Evangelium decantaverint, atque ita per se divina officia obierint, eo ipso, Praebenda, seu Canonicatu privati sint, illaque, & ille per eum, vel eos, ad quem, vel quos collatio, seu provisio spectat, alii aequo qualificato, ut supra expressum est, conferri possit: in quorum omnium fidem, & testimonium praesentem literam desuper confectam manus nostrae subscriptione, & sigilli subappensione iussimus, & fecimus communiti. Et Nos Arnoldus Praepositus, Fridericus Scholasticus Senior, & totum Capitulum Ecclesiae Hildesheimen praesentibus attestamus omnia, & singula de nostro unanimi consensu, consilio, & beneplacito statuta, & ordinata annexa esse, & assignata. In quorum fidem sigillum nostrum majus praesentibus est appensum. Actum anno Domini millesimo sexcentesimo primo Feria quarta post Dominicam primam Adventus in Capitulo nostro generali.

Petit a Pontifice confirmari.

Confirmat Clemens.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro firmiori dicti statuti, seu ordinationis validitate Herneſtus Archiepiscopus, & Administrator cupiat, illud auctoritatis Apostolicae patrocinio communiti:

§.3. Nos ejusdem Herneſti Archiepiscopi, & Administratoris pietatem, & divini cultus zelum plurimum in Domino commendantes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim statutum, & ordinationem, Apostolica auctoritate, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicae confirmationis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus.

Obstantibus derogat.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ecclesiae etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Ecclesiae, illiusque Praesuli, Capitulo, & Canonicis, & quibusvis aliis personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 4. Maii 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

1602. Dat. die 4. Maii 1602. An.XI.

CCLXXIII.

Quando Fratres Minores Ordinis S. Francisci Strictioris Observantiae, possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta, & vasa preciosa.

Alia de his Fratribus videri possunt in Constitut. XLIII. Clementis VII. In suprema. Tom. IV. Par. IV. fol. 100.

Sacrosanctissimus Dominus noster Dominus Clemens Papa Octavus &c. Facta ei per Reverendissimos Dominos Reformatores Apostolicos relatione, memorialis Fratris Pauli de Clanaro Visitatoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Strictiori Observantia, Reformatorem nuncupatorum, Provinciarum Romae, Tusciae, Marchiae &c. super dubio.

In relatione data Papae propositi est dubium.

§.1. An dicti Reformati possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta, & vasa Ecclesiastica preciosa, & excessiva, flante Bulla ejusdem Sanctissimi Domini nostri, qua illos obligat ad observationem Regulae Sancti Francisci juxta declarationes Nicolai Tertii, & Clementis Quinti.

An Reformati possint habere organa, & paramenta, & vasa preciosa.

§.2. Sanctitas Sua declaravit, & declarat, quod in Ecclesiis, quas nunc habent, & quas imposterum dicti Reformati adificabunt, vel quovis modo obtinebunt, in quibus non sunt hujusmodi organa, paramenta, & vasa, non possint ea de novo facere, nec etiam si piorum eleemosynis, donatione, vel quovis alio titulo offerrentur, seu fierent illa acceptare, sed teneantur observare Regulam cum declarationibus Nicolai Tertii, Clementis Quinti, & Septimi.

Declaratur negative.

§.3. In Ecclesiis vero quas nunc habent, vel imposterum habebunt, & acceptabunt, sive Fratrum de Familia, sive quavis alia concessione obtinebunt, in quibus essent hujusmodi organa, paramenta, & vasa eisdem Ecclesiis applicata, Sanctitas Sua concedit, quod sine scrupulo aliquo, & conscientiae onere possint ea tenere, & illis uti, donec duraverint.

Exceptis casibus hic expressis.

Datum die Dominico 5. Maii 1602.

Dat. die 5. Maii 1602.

CCLXXIV.

Facultas Archiepiscopo Valentini. convertendi summam 60. millium librarum expensionibus impositis pro erectione, & dotatione Parochialium, in emptionem reddituum perpetuorum pro maintenance Collegii Puerorum ex genere Maurorum nuper converforum, & erectione Seminarii Puellarum ejusdem generis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerab. Fratri Joanni Archiepiscopo Valentini. CLEMENS PAPA VIII. Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispania-

Philippus Rex ad propagandam.